

ת"פ 42814/10 - דוד לוי - בעצמו נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 42814-10-14 מדינת ישראל נ' לוי
תיק חיזוני: מס' תיק חיזוני

בפני כבוד השופטת דינה מרשק מרום
מבקש דוד לוי - בעצמו
נגד מדינת ישראל - באמצעות פרקליטות מחוץ ת"א (מיסוי
משיבה וככללה) וע"ז עוזיאל

החלטה

- .1 המבקש הוא הנאשם בתיק הפלילי שבכותרת [ויקרא להן "הנאשם"], כאשר ביום ראשון הקרוב קבע עניינו לשמעית פרשת הגנה.
- .2 הנאשם הגיע בקשה בכתב לפיה מבקש הוא לזכותו מאישומים 1 - 3 ו - 5 בטענה "אין להшиб לאשמה" לפי סעיף 158 לחס"פ. כן עותר הוא לבטל את האישום שנותר - הוא אישום 4 - עקב הצורך באישור מחדש של היועץ המשפטי לממשלה.
- .3 עינתי בבקשת הנאשם, בתגובה הכתובת של ב"כ המאשימה - וכן בתגובה לתגובה שהוגשה על-ידי הנאשם, חרב העובדה שזו הוגשה לפני הרשות לכך. הייתה וב"כ הצדדים העלו טענותיהם בכתב, החלטה זו תינתן על בסיס הכתובים.
- .4 טוען הנאשם, כי בקשו מועלית עתה, לאחר תום פרשת התביעה, והוא נסמכת על מספר נימוקים: 1. חובה היה על המאשימה להעמיד את הנאשם לדין על-פי הוראת חיקוק ספציפית שענינה גנבה בידי עובד ציבור לפי סעיף 390 לחוק העונשין; 2. כעובד ציבור, כמה לו חסינות מהותית של נושא משרה ציבורית במסגרת סייג לאחריות פלילית המהווה פטור; 3. כתוב-האישום החדש שנותר על כנו מחייב את אישור היועץ המשפטי לממשלה לפי ע"פ 7211/13 פלוני נגד מדינת ישראל [13.12.15].
- .5 בתגובה לתגובה, מוסף הנאשם וטוען, כי גם אם בית-המשפט לא קיבל את טענותיו, מוסמך הוא לבטל את כתוב-האישום מטעמי "הגנה מן הצדק" בהתאם לסעיף 149(10) לחס"פ.
- .6 דין הבקשה להידוחות, כאשר אין מדובר בטענות שמקורן בשלב של "אין להшиб לאשמה", ובחלקו גם עמוד 1

להידחות לגופו של עניין.

- .7. באשר לטענה הראשונה - הרי שראשית "יאמר, כי אין המדבר בטענה שמדובר בשלב זה ההליך ובהקשר של "אין להшиб לאשמה". בנוסף, לגופו של עניין, דין הטענה להידחות. כפי שנכתב על-ידי ב"כ המאשימה, לא מוטלת על התביעה החובה להעמיד את הנאשם לפि סעיף 390 לחוק העונשין, כאשר אין המדבר ב"דין מיוחד". כמו כן אין כל מניעה שה התביעה תבחר להעמיד הנאשם נאשם לדין בעבירה פחותה החסירה יסוד אשר יתכן ומתקיים בו. לאור האמור בבקשת הנאשם לתקן את כתוב-האישום כך שיואשם הוא ביצוע עבירה לפי סעיף 390 לחוק העונשין, כאשר כו� מודה הוא בכך שהיא עובד ציבור ואף מעלה טענות בעניין זה.
- .8. הטענה השנייה, שענינה חסינות מהותית, גם היא אינה רלבנטית לשלב זה של המשפט. מעבר לכך "יאמר, כי הנאשם אכן לא הצבע על המקור הנורטטיבי של אותה חסינות מהותית. בכל מקרה, כל טענותיו של הנאשם לעניין זה ראוי שיעלו, אם בכלל, בשלב הסיכומיים.
- .9. בהינתן העובדה שטענות אלו של הנאשם נדחו, מתייתר הצורך בדיון בשאלת הצורך באישור מחדש של היועץ המשפטי לממשלה. יאמր עוד, כי מילא טענה זו כבר נדונה ונדחתה לגופו של עניין בהחלטה מיום 17.1.17.
- .10. לאור כל האמור לעיל, טענות הנאשם נדחות בזאת. פרשת ההגנה תתקיים כמתוכנן ביום 17.4.30.
- .11. המזיכרות תמציא החלטה זו לאלאר לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, א' אייר תשע"ז, 27 אפריל 2017, בהuder
הצדדים.